

Oče je odprl omaro in pokazal skrivnosten zaboj.

Solze v očeh so se takoj posušile. Otrok je odprl zavoj in zagledal je škatlico barv, glasovito lokomotivo, bonbone, zgodovinsko knjigo...

»Kdo ti pošilja to?« vpraša oče.

»Jezušček.«

»In jaz, dragi Ivanček, zapomni si dobro, jaz ti to samo prinašam.«

In ko vam pripovedujem to zgodbo, dragi prijateljčki, v tem mesecu, ki je vaš mesec, pripovedujem to zato, da bi znali tudi vi in bi nikoli ne pozabili zahvaliti se za milosti, s katerimi vsak izmed nas prenaša to težko breme, ki ga vi še ne poznate in ki se imenuje: Življenje.

Iz francoščine prevedel A. Ravnik.

Ksaver Meško

Pojdimo v Betlehem

*Nad svetom tiha, tiha noč,
v zvezdáh nebo gori,
z neba višín blesteča luč
pastircem zažari,
jim angel božji govori:
„Rojén je božji Sin!“
In „Slava Bogu“ zazveni
čez svet z neba sinjin.*

*Pastirci jadrno hite
gor v mesto Betlehem.
Hitite z njimi duše vse,
jaz tudi z njimi grem.
Poglejmo čudež čudežev:
Otrok na slami spi,
igra na ustih mu usmev —
oj, nas se veseli.*

*Toploto v jaslice sopeč
ob jaslíh vol stoji,
osliček sivi se čudeč
pred Jezuščkom klečí.
Vrzimo se pred jaslice
v ponižnosti še mi,
molimo božje Detece,
ki v jaslicah tu spi.*

*Le spavaj, milo Detece,
nad tabo Mati bdi,
ljubeče sklanja se čez te
in v sreči vsa drhti.
In sveti Jožef ves skrbeč
ti slamico rahlja,
oj ve, nekoč bo križ boleč
ti smrtna posteljca.*

